

C/2023/350

30.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2023 r. – JDS Architects i in./Parlament

(Sprawa T-560/23)

(C/2023/350)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: JDS Architects ApS (Kopenhaga, Dania), Coldefy & associés architectes urbanistes (Lille, Francja), NL Architects BV (Amsterdam, Niderlandy), Carlorattiasociati Srl (Turyn, Włochy), Ensamble studio SL (Las Rozas, Hiszpania) (przedstawiciele: M. Vastmans i M. Dheur, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalna i zasadna;
- a w konsekwencji:
  - stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2023 r. w sprawie przyjęcia do wiadomości, że członkowie Prezydium parlamentu preferują opcję nr 2 (renowacja budynku Henri-Spaak przy odrzuceniu oferty konsorcjum EUROPARC) i w sprawie zlecenia sekretarzowi generalnemu Prezydium opracowania planu wykonawczego określającego szczegółowo oceny techniczne i finansowe opcji nr 2;
  - stwierdzenie nieważności decyzji dyrekcji ds. infrastruktury budowlanej Parlamentu z dnia 20 lipca 2023 r. w sprawie umorzenia procedury negocjacyjnej („Negotiated procedure 06D40/2023/M028”);
  - orzeczenie, że konsorcjum EUROPARC otrzyma odszkodowanie za szkodę spowodowaną niezgodnymi z prawem decyzjami;
  - obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą jeden zarzut, który dzieli się na trzy części.

1. Część pierwsza dotyczy braku uzasadnienia zaskarżonych decyzji. Skarżące podnoszą, że zaskarżone akty nie zawierają podstaw faktycznych i prawnych, które skłoniły Parlament do umorzenia procedury negocjacyjnej. Dodają, że zaskarżone akty nie precyzują również, czy Parlament podjął ostateczną decyzję w sprawie wyboru opcji nr 2 „Renowacja budynku w celu spełnienia przyszłych norm środowiskowych przy jednoczesnym zachowaniu jego funkcjonalności i zachowaniu koncepcji architektonicznej”.
2. Część druga dotyczy oczywistego błędu w ocenie ze względu na to, że Parlament nie podjął ostatecznej decyzji w sprawie unieważnienia projektu przedstawionego przez skarżące i że projekt ten zaspokaja przyszłe potrzeby Parlamentu w zakresie energii i środowiska.
3. Część trzecia dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań ze względu na to, że przez kilka miesięcy Parlament prowadził negocjacje ze skarżącymi w celu zawarcia umowy o świadczenie usług architektonicznych i odszedł od ustalonej przez siebie linii postępowania, umarzając nagle procedurę negocjacyjną pięć dni po złożeniu oferty przez skarżące.